

กิตติกรรมประกาศ

ตลอดระยะเวลา 2 ปีในการเรียนระดับปริญญาโท และอีก 5 ปี ที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์เล่มนี้ รวมทั้งหมด 7 ปี ผู้เขียนมีความตั้งใจแน่วแน่ที่จะศึกษาเรื่องความรู้เท่าทันสื่อ (Media Literacy) แม้จะทราบดีว่าเป็นเรื่องยากสำหรับตนเองเพราะเป็นหัวข้อที่ต้องอาศัยความรู้และทักษะภาษาอังกฤษค่อนข้างมาก แรงแบบดลใจดังกล่าวก่อเกิดจากความปรารถนาแรงกล้าที่จะเป็นส่วนเล็กๆ ของการส่งเสริมความรู้เท่าทันสื่อในสังคมไทย ในที่สุดจากความพยายามและความเชื่อมั่นในการทำงานหนัก วิทยานิพนธ์เล่มนี้ก็เสร็จสมบูรณ์ได้ทันกำหนดเวลาในทอมสุดท้ายของการเป็นนักศึกษา

ความสำเร็จในวันนี้ไม่มีทางเกิดขึ้นได้หากผู้เขียนไม่ได้รับความเมตตาจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เจตน์ศักดิ์ แสงสิงแก้ว กรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และครูคนแรกที่ทำให้ผู้เขียนสนใจและสนุกกับการเรียนสาขาการวิจัยตั้งแต่ระดับปริญญาตรี (ทั้งที่กลัวคณิตศาสตร์เป็นที่สุด) จนกระทั่งผู้เขียนเรียนเชิญท่านเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เล่มนี้ ท่านก็ตอบรับทันที ผู้เขียนรู้สึกภาคภูมิใจที่ได้มีโอกาสทำงานร่วมกับนักวิชาการมีความสามารถน่ายกย่องและเต็มไปด้วยจิตวิญญาณของความเป็นครู ผู้เขียนขอขอบพระคุณอาจารย์อย่างสูงที่ท่านไม่เพียงให้คำปรึกษาและชี้ช่องทางให้ผู้เขียนหาคำตอบที่ถูกต้อง ท่านยังเปิดรับฟังความคิดเห็นของผู้เขียนด้วยความเต็มใจ อยู่เสมอพร้อมกับชี้แนะสิ่งที่ถูกต้องให้เป็นอย่างดี

ผู้เขียนขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ มาลี บุญศิริพันธ์ ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ซึ่งท่านได้ให้คำปรึกษาอันมีค่า ขยายมุมมองทางวิชาการ ตลอดจนความกรุณาจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์แอนนา จุมพลเสถียร และผู้ช่วยศาสตราจารย์ กัลยกร วรกุลลัญฐานีย์ ทั้งสองท่านได้ให้คำแนะนำต่าง ๆ ในการทำวิทยานิพนธ์เล่มนี้ด้วยความปรารถนา ทำให้ผลงานมีคุณค่าทางวิชาการมากยิ่งขึ้น ผู้เขียนรู้สึกซาบซึ้งใจอย่างสูง

นอกจากนั้นผู้ศึกษาขอขอบคุณ คุณมรุต วันทนากร คุณมลลัฏฐ มุสิกเกตุ คุณสลิล อรรถโกวิท คุณเขมลักษณ์ อินลออ รวมทั้งกลุ่มตัวอย่างทุกท่านที่กรุณาใช้เวลาในการสัมภาษณ์ ตอบคำถามแปลก ๆ และติดจะเข้าชี้ในบางกรณี ความร่วมมือของทุกท่านทำให้วิทยานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จได้ด้วยดี

ผู้ที่มีอุปการคุณในการทำวิทยานิพนธ์เล่มนี้อีกท่าน คือ คุณวิวรรธ พยัฆวิเชียร ผู้ซึ่งเป็นทั้งหัวหน้าที่ทำให้ผู้เขียนสนุกกับงานและมีความสุขในการมาทำงานทุกวัน และยังเป็นพี่ที่ให้คำแนะนำปรึกษาได้ทุกเรื่องโดยท่านได้สนับสนุนการทำวิทยานิพนธ์เล่มนี้ด้วยดีตลอดมา นอกจากนี้ยังขอขอบคุณ คุณคุณุตม์ บุญหนูกลับ เพื่อนร่วมงานและน้องที่มีน้ำใจผู้เขียนเสมอ อีกทั้งยังช่วยเป็นธุระเรื่องบทย่อภาษาอังกฤษให้ ที่จะลืมไม่ได้คือเพื่อน MA 21 ทั้งก๊วย ฟีนก เกด นี นกแล

และคนอื่น ๆ ที่ให้กำลังใจ กระตุ้นเตือน แบ่งปันช่วงเวลาในการทำวิทยานิพนธ์เล่มนี้ ทำให้ผู้เขียน
ไม่รู้สึกโดดเดี่ยวและกลับมามีกำลังใจฝ่าฟันต่อไป

ในย่อหน้าท้าย ๆ นี้ เป็นย่อหน้าที่เขียนได้ยากที่สุดในวิทยานิพนธ์เล่มนี้ เพราะผู้เขียน
ไม่รู้จะสรรหาคำพูดอย่างไรให้ได้ตรงกับความรู้สึกที่ตันตันใจมากที่สุด ผู้เขียนขอขอบคุณ “ครอบครัว
เถียรสวัสดิ์กิจ” พ่อและแม่ เป็นครูคนแรกที่ “สอน” ให้ผู้เขียนรู้จัก “วิธีคิด” ด้วยการทำตนเป็น
แบบอย่างที่ดียิ่ง ความรู้ที่มีค่าที่สุดนี้จะติดตัวผู้เขียนไปตลอดชีวิต แม่ยังเป็นคนแรกที่แนะนำให้ผู้เขียน
เริ่มเรียนในระดับปริญญาโท โดยมีพ่อเป็นผู้สนับสนุนทั้งด้านการเงินและการเรียน ครั้งแรกที่ผู้เขียน
ปรึกษาท่านทั้งสองด้วยความเกรงใจว่าอยากจะทำวิทยานิพนธ์เกี่ยวกับความรู้เท่าทันสื่อซึ่งต้องใช้
เวลานาน แต่ตลอด 7 ปี ที่ผ่านมา สิ่งที่เกิดขึ้นคือการดูแลเอาใจใส่ผู้เขียนทั้งเรื่องสุขภาพกาย และ
สุขภาพใจ ปัญหาอุปสรรคใหญ่น้อยที่เกิดขึ้นกลายเป็นเรื่องเล็ก ๆ ไปเมื่อได้คำปรึกษาจากทั้งสองท่าน
และวันนี้ผู้เขียนก็ทำได้สำเร็จดังที่ตั้งใจ สมกับที่ครอบครัวได้รอคอย ขอขอบคุณพ่อ แม่ และน้องสาว
ผู้เขียนไม่เคยและจะไม่ทอดทิ้งที่จะทำความดี ทำสิ่งที่ถูกต้องเมื่อมี “เรา”

ท้ายสุดนี้ ผู้เขียนขอขอบคุณความดีทั้งหมดในวิทยานิพนธ์เล่มนี้ อุทิศให้แด่ “เพื่อน” ผู้ซึ่ง
จากไปอย่างไม่มีวันกลับ ด้วยความรักและระลึกถึงอยู่เสมอและขอให้เราได้เดินทางกลับมาพบกัน
อีกในภพหน้า เพื่อที่จะได้มีเวลาอยู่ร่วมกัน ทำความดีร่วมกัน และมีหัวใจที่เต้นไปพร้อม ๆ กันอีก
คราหนึ่ง

ดวงแก้ว เถียรสวัสดิ์กิจ

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

พ.ศ. 2552